



ชื่อพื้นเมือง	ขนุน
ชื่อสามัญ	Jack fruit tree
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Artocarpus heterophyllus</i> Lam.
ชื่อวงศ์	MORACEAE
ชื่ออื่น	มะหุนน หุนน (เหนือ,ใต้) หมักหมี่ (อีสาน) นากอ ชะนุ (จันทบุรี) เนน (โคราช)
ลักษณะทั่วไป	ไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงใหญ่สูงประมาณ 8-15 เมตร มียางขาวทั้งต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน แก่นสีเหลือง
ใบ	เป็นใบเดี่ยว เรียงสลับ แผ่นใบรูปรี ขนาดกว้าง 5-8 เซนติเมตร ยาว 10 - 15 เซนติเมตร ก้านใบยาว 1.25 เซนติเมตร ปลายใบทู่ถึงแหลม โคนใบมน ผิวด้านหลังใบสีเขียวเข้มเป็นมัน เนื้อใบหนา ผิวใบด้านหลังใบจะสากมือ
ดอก	ดอกเป็นช่อแบบช่อเชิงลดแยกเพศอยู่บนต้นเดียวกัน ช่อดอกตัวผู้ออกที่โคนกิ่ง ลำต้น ง่ามใบ ลักษณะของดอกเป็นแท่งยาวประมาณ 2.5 เซนติเมตร ช่อดอกตัวเมียเป็นแท่งกลมออกจากรากลำต้น ก้านขนาดใหญ่ ดอกตัวผู้มีกลิ่นหอมคล้ายสาเหล้ม ส่วนของเนื้อที่รับประทานเจริญมาจากกลีบดอก
ผล	เป็นผลรวม ผลกลมและยาว มีขนาดใหญ่หนัก 10-60 กิโลกรัม ในหนึ่งผลใหญ่จะมีผลย่อยหลายผล เมล็ดกลมรี เนื้อหุ้มเมล็ดสีเหลือง ถ้าสุกมีกลิ่นหอม เปลือกหุ้มเมล็ดบางรับประทานได้
การขยายพันธุ์	โดยการเพาะเมล็ด ตัดตา ตอนกิ่ง และทาบกิ่ง

การกระจายพันธุ์

มีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศอินเดียเป็นพืชเศรษฐกิจเมืองร้อนที่ให้ผลมีขนาดใหญ่ที่สุด สามารถ บริโภคทั้งผลดิบและผลสุก นอกจากนี้ยังนำไปแปรรูปเป็นอาหารชนิดต่างๆ มีปลูกทั่วทุกภาคของประเทศไทย จะออกดอกติดผลปีละ 2 ครั้ง คือ ช่วงเดือนธันวาคม - มกราคม และเมษายน - พฤษภาคม

ประโยชน์

นิยมปลูกเป็นผลไม้เพื่อบริโภค ยอดอ่อน ใบอ่อน กินสดหรือลวก กินกับน้ำพริก ส้มตำ ใช้แกงกับปลาแห้ง ผลอ่อน นำไปต้มให้สุกกินกับน้ำพริก แกงขนุน ทำซุบขนุน เนื้อหุ้มเมล็ดรับประทานเป็นผลไม้ แก่นมีสารสีเหลืองชื่อ morin ใช้ทำสีย้อมผ้า ใบ รสฝาด ใช้ปิดรอยแผลที่มีหนอง